2024/2674

14.10.2024

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2024/2674

af 26. juli 2024

i statsstøttesag SA.39235 (2015/C) — Ungarn — Afgifter på reklameomsætning

(meddelt under nummer C(2024) 5283)

(Kun den ungarske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Sagsforløb

(1) I juli 2014 blev Kommissionen bekendt med, at Ungarn havde vedtaget lov XXII 2014 om reklameafgifter ([1]) (herefter: »reklameafgiftsloven«), der giver mulighed for at opkræve afgifter af reklameaktiviteter (herefter: »reklameafgiften«). Ved breve af henholdsvis 13. august og 1. december 2014 sendte Kommissionen en anmodning om oplysninger til de ungarske myndigheder, som de besvarede ved breve af henholdsvis 2. oktober og 16. december 2014.

(2) Ved brev af 2. februar 2015 meddelte Kommissionen de ungarske myndigheder, at den agtede at udstede et påbud om at indstille foranstaltningen efter artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ([2]). Ved brev af 17. februar 2015 sendte de ungarske myndigheder deres bemærkninger til brevet.

(3) Ved afgørelse af 12. marts 2015 indledte Kommissionen proceduren i artikel 108, stk. 2, i TEUF (herefter: »åbningsafgørelsen«) og udstedte et påbud om indstilling af den pågældende foranstaltning i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999.

(4) Åbningsafgørelsen og påbuddet om indstilling blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([3]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den pågældende foranstaltning.

(5) Kommissionen modtog bemærkninger fra tre interesserede parter og sendte dem til de ungarske myndigheder for at give dem mulighed for at svare.

(6) Den 21. april 2015 sendte de ungarske myndigheder et udkast til forslag til ændring af reklameafgiftsloven til Kommissionen. Den 8. maj 2015 anmodede Kommissionen Ungarn om oplysninger om den planlagte ændring.

(7) Den 4. juni 2015 ændrede Ungarn reklameafgiftsloven. Den 5. juli 2015 trådte ændringerne i kraft.

(8) Ved brev af 6. juli 2015 fremsatte Ungarn bemærkninger til åbningsafgørelsen og de interesserede parters bemærkninger og redegjorde samtidig nærmere for ændringen af reklameafgiftsloven.

([1]) Lov XXII 2014 blev vedtaget af det ungarske parlament den 11. juni 2014 og trådte i kraft den 18. juli 2014.

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om den Europæiske unions funktionsmåde (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1999/659/oj), som er ophævet og erstattet af Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1589/oj).

([3]) EUT C 136 af 24.4.2015, s. 7.

(9) Den 4. november 2016 vedtog Kommissionen en afgørelse om den foranstaltning, som Ungarn havde gennemført vedrørende afgifter på reklameomsætning ([4]) (»den endelige afgørelse«), hvorved den afsluttede den formelle undersøgelsesprocedure og konkluderede, at støtten udgjorde ulovlig og uforenelig statsstøtte og dermed skulle tilbagesøges.

(10) Den 16. december 2016 meddelte de ungarske myndigheder Kommissionen, at de i overensstemmelse med betragtning 96 i den endelige afgørelse agtede at vedtage en lov om afskaffelse af reklameafgiften og at erstatte den med en ny lov om et fremtidigt system.

(11) Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 16. januar 2017 anlagde Ungarn sag med påstand om annullation af den endelige afgørelse (sag T-20/17).

(12) Den 16. december 2016, og den 26. januar og 17. februar 2017 udvekslede Kommissionen og Ungarn korrespondance, som førte til et telefonmøde den 27. februar 2017, hvor afskaffelsen af reklameafgiften blev drøftet.

(13) Den 15. maj 2017 afskaffede Ungarn reklameafgiften med tilbagevirkende kraft for perioden frem til den 30. juni 2017 og erstattede den med en ny reklameafgift (se betragtning 23). Ændringen af reklameafgiftsloven trådte i kraft den 1. juli 2017 ([5]).

(14) Ved dom af 27. juni 2019 i sag T-20/17, Ungarn mod Kommissionen ([6]), annullerede Retten den endelige afgørelse efter at have konkluderet, at Kommissionen ikke havde godtgjort, at der forelå statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF.

(15) Den 23. juli 2019 vedtog Ungarn yderligere ændringer af reklameafgiftsloven og suspenderede afgiften indtil december 2022 ([7]).

(16) Den 6. august 2019 appellerede Kommissionen Rettens dom. Ved dom af 16. marts 2021 i sag C-596/19 P ([8]) forkastede Domstolen Kommissionens appel og stadfæstede Rettens dom.

(17) Efter Rettens annullation af den endelige afgørelse som stadfæstet af Domstolen er den formelle undersøgelsesprocedure stadig åben og skal lukkes ved en afgørelse.

2. **Baggrund og beskrivelse af foranstaltningen**

(18) Den foranstaltning, der blev undersøgt i åbningsafgørelsen, vedrører den reklameafgift, der blev indført i Ungarn ved reklameafgiftsloven, som trådte i kraft den 18. juli 2014 med yderligere ændringer af henholdsvis 4. juli og 18. november 2014 (herefter »loven«).

(19) Afgiften havde en stærkt progressiv struktur med afgiftssatser på mellem 0 % for virksomheder med en lav reklameomsætning og 50 % for virksomheder med en høj reklameomsætning som følger (»2014-versionen«):

— for den del af omsætningen, der ligger under 0,5 mia. HUF: 0 %

— for den del af omsætningen, der ligger mellem 0,5 mia. HUF og 5 mia. HUF: 1 %

— for den del af omsætningen, der ligger mellem 5 mia. HUF og 10 mia. HUF: 10 %

— for den del af omsætningen, der ligger mellem 10 mia. HUF og 15 mia. HUF: 20 %

— for den del af omsætningen, der ligger mellem 15 mia. HUF og 20 mia. HUF: 30 %

— for den del af omsætningen, der ligger over 20 mia. HUF: 50 % ([9]).

([4]) Kommissionens afgørelse (EU) 2017/329 af 4. november 2016 om foranstaltning SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) gennemført af Ungarn om afgifter på reklameomsætning (EUT L 49 af 25.2.2017, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/329/oj).
([5]) Ændringsloven er lov XLVII 2017 (vedtaget den 15. maj 2017 og i kraft fra den 1. juli 2017).
([6]) Rettens dom af 27. juni 2019, Ungarn mod Kommissionen, T-20/17, ECLI:EU:T:2019:448.
([7]) Lov LXXIII 2019 af 23. juli 2019.
([8]) Domstolens dom af 16. marts 2021, Kommissionen mod Ungarn, sag C-596/19 P, ECLI:EU:C:2021:202.
([9]) Satsen på det øverste afgiftstrin blev hævet fra 40 % til 50 % fra den 1. januar 2015 ved lov LXXIV 2014.

(20) Efter vedtagelsen af åbningsafgørelsen ændrede Ungarn reklameafgiftsloven ved lov LXII 2015 af 4. juni 2015 og erstattede det progressive system med seks satser med et system med to satser som følger (herefter: »2015-versionen«):

— for den del af omsætningen, der ligger under 100 mio. HUF: 0 %

— for den del af omsætningen, der ligger over 100 mio. HUF: 5,3 % ([10]).

(21) I november 2016 lukkede Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure ved at vedtage den negative endelige afgørelse.

(22) I den endelige afgørelse blev der foretaget en undersøgelse af både 2014- og 2015-versionen af reklameafgiften. Kommissionen konkluderede, at 2015-versionen byggede på det samme princip om progressivitet og havde samme virkning som 2014-versionen ved at begunstige mindre virksomheder i forhold til større virksomheder.

(23) Efter vedtagelsen af den endelige afgørelse vedtog Ungarn i 2017 endnu en ændring af reklameafgiftsloven ([11]). Ændringsloven

— erstattede den reklameafgift, der var erklæret uforenelig ved den endelige afgørelse (dvs. 2014- og 2015-versionen), med en ny version af reklameafgiften ([12])

— indeholdt bestemmelser om, at afgifter, som var angivet og betalt mellem den 18. juli 2014 og den 30. juni 2017 i henhold til de ophævede reklameafgiftsregler, skulle betragtes som for meget betalt afgift i henhold til den ungarske skattelov og derfor var underlagt reglerne om tilbagebetaling af skat i henhold til skatteloven ([13]).

3. **Ophævelse af foranstaltningen**

(24) Hvad angår den afgift, der var gældende og blevet indbetalt siden ikrafttrædelsen af reklameafgiftsloven, indeholdt lov XLVII 2017 bestemmelser om, at for skatteårene til og med 30. juni 2017 skulle

— *alle angivne og indbetalte afgifter betragtes som for meget betalt skat, jf. skatteloven, og tilbagebetalingen heraf er underlagt skattelovens regler om tilbagebetaling. Skattemyndighederne underretter de skatteydere, der er omhandlet i § 3, stk. 1, og som har ret til tilbagebetaling af skat i henhold til denne artikel, om muligheden og betingelserne for tilbagebetaling af reklameafgiften.*

— *afgifter, der er angivet men ikke indbetalt for skatteår, der er afsluttet pr. 30. juni 2017, skal ikke betales.«*

(25) I den gældende ungarske skattelov på det tidspunkt, hvor lov XLVII 2017 trådte i kraft ([14]), var »for meget betalt skat« defineret som de tilfælde, hvor »skatteyderen råder over et beløb på sin skattekonto, der overstiger den pågældendes pligtige skat«.

(26) Hvis en skatteyder havde betalt reklameafgiften, medfører de bestemmelser, der er omhandlet i betragtning 24 og 25, at der opstår et skattetilgodehavende på skatteyderens konto.

(27) Skatteloven indeholder forskellige muligheder for, hvordan skatteyderne kan udnytte skattetilgodehavendet som følge af for meget betalt skat.

([10]) Med ændringen blev der også indført en ordning, hvor virksomhederne kunne vælge at blive beskattet med tilbagevirkende kraft: De kunne således vælge, om de med hensyn til den hidtidige beskatning ville beskattes efter 2015-versionen med to satser eller forblive beskattet efter 2014-versionen med seks progressive satser.

([11]) Ændringsloven er lov XLVII 2017 (vedtaget den 15. maj 2017 og i kraft fra den 1. juli 2017).

([12]) § 1 i lov XLVII fra 2017.

([13]) § 2 i lov XLVII 2017.

([14]) Lov XCII 2003 og beskatningssystemet, vedtaget den 10. november 2003 (§ 43). Kommissionen bemærker, at skatteloven efterfølgende er blevet ændret, uden at indholdet af de relevante bestemmelser dog er blevet ændret (lov CL 2017 om beskatningssystemet, vedtaget den 14. november 2017 og i kraft siden den 1. januar 2018 (§ 74)).

(28) Skatteydere kan anmode om, at den for meget betalte skat går til at dække forpligtelser i en anden afgiftskategori ([15]). De kan også anmode om tilbagebetaling af den for meget betalte skat, forudsat at de ikke har en skattegæld og har opfyldt deres angivelsesforpligtelser ([16]). Endelig kan skattemyndighederne indeholde den for meget betalte skat med henblik på at dække fremtidige forpligtelser i samme skattekategori ([17]).

(29) Vedtagelsen af lov XLVII 2017 sikrer således, at alle skyldige reklameafgifter i perioden fra 2014 til den 30. juni 2017 blev annulleret, og at eventuelle indbetalte afgifter i samme periode blev tilbagebetalt til skatteyderne eller blev anvendt til at dække andre af skatteydernes forpligtelser.

(30) Endelig bemærker Kommissionen, at Domstolen i dommen i sag C-596/19 P anerkendte ([18]), at den pågældende skatteforanstaltning var blevet ophævet med tilbagevirkende kraft ved lov XLVII 2017 ([19]).

(31) Kommissionen konkluderer derfor, at genstanden for den formelle undersøgelsesprocedure er bortfaldet, da Ungarn med tilbagevirkende kraft har ophævet den reklameafgift, der var genstand for proceduren, og den relevante skattegæld er blevet annulleret og den betalte skat tilbagebetalt.

4. **Konklusion**

Genstanden for proceduren efter artikel 108, stk. 2, i TEUF er bortfaldet, da Ungarn har ophævet foranstaltningen med tilbagevirkende kraft, og proceduren bør derfor afsluttes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstanden for den procedure, der blev indledt den 12. marts 2015 i henhold til artikel 108, stk. 2, i TEUF i sag SA.39235, er bortfaldet, og proceduren lukkes.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Ungarn.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juli 2024.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Ledende næstformand

([15]) Lov XCII 2003 om beskatningssystemet, vedtaget den 10. november 2003 (§ 43, stk. 5): »Skattemyndighederne afregner på anmodning det for meget betalte beløb på en af skatteyderen angivet skattekonto.«

([16]) Lov XCII 2003 om beskatningssystemet, vedtaget den 10. november 2003 (§ 43, stk. 6): »Såfremt skatteyderen ikke har en skattegæld og har opfyldt sin angivelsespligt, kan vedkommende anmode om tilbagebetaling af det overskydende beløb«.

([17]) Lov XCII 2003 om beskatningssystemet, vedtaget den 10. november 2003 (§ 43, stk. 6): »Hvis der ikke foretages en sådan anmodning, modregner skattemyndighederne den for meget betalte skat i efterfølgende skyldig skat. Skattemyndighederne må udelukkende tilbagebetale restbeløbet, hvis skatteyderen ikke har offentlig gæld, der skal tilbagebetales gennem skat.«

([18]) Præmis 22 i Domstolens dom.

([19]) Se også i denne henseende Rettens dom i sag T-20/17, præmis 31.